

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Goriška abstinenca

„Soča“ je končala svoje članke o abstinenci slovenskih deželnih poslancev goriških. Čitali smo jih pazljivo, uvaževali vsak argument, kateri je navedla, a priznati moramo, da njena izvajanja niso čisto nič omajala našega prepričanja. Slej kakor prej je naše mnenje, da je abstinenčna politika napaka, in da storé slovenski poslanci najboljše, ako se vrnejo v deželni zbor, še predno provzročí abstinenco na Goriškem tiste posledice, katere je provzročila še povsod.

Ne dvomimo ni najmanj, da je jedini smoter goriških poslancev, koristiti z abstinenco naši narodni stvari. Smatramo jih za vsega spoštovanja in zaupanja vredne, poštene narodne zastopnike, in to spoznanje nam je bilo vodilo pri celi naši akciji za regulacijo učiteljskih plač in za povrnitev poslancev v deželni zbor. Če se nam je podtikalo, da bujskamo proti njim, proti njihovim osebam, je to prav tako velika hudobnost, kakor očitjanja, da smo se prodali Lahom in vladi, in da cinično preziramo narodovo položeno na Primorskem.

Proti osebam poslancev nismo zapisali nobene vrste, potegovali smo se samo za to, da v dveh vprašanjih ustrezemo želji velikega dela prebivalstva in mislimo, da je to naša pravica. Poslanci niso naš vsako kritiko povzročili bitja. To so nam v pre mnogih slučajih pokazali primorski listi, ki so naše poslance vselej prav ostro in čestokrat osebno žaljivo kritikovali in to ne samo pri načelno važnih, vsega naroda dotikajočih se vprašanjih, ampak pri najmanj pomembnejših zadevah, dočim mi takim stvarjem nismo nikdar odpirali predalov našega lista.

In zato ponavljamo danes še jedenkrat, da se nam zdi abstinenca neplodna, in da želimo zajedno z velikim delom slovenskega prebivalstva, naj slovenski poslanci prenesó boj za narodove koristi in pravice v goriški deželni parlament.

Povdarjamo izrečno, da naj se vrnejo v deželni zbor, ne z oljkino vejico v rokah, ampak z bojnim kopjem. Pasivna abstinenca naj se nado-

mesti z aktivno opozicijo z najbrezobzirnejšim, najostrejšim bojem v dež. zboru, z bojem, v katerem morajo Slovenci zmagovati že vsled tega, ker lahko vsako jim neljubo stvar preprečijo s tem, da naredé dež. zbor nesklepnim.

Tudi v prejšnjih zasedanjih so se slovenski poslanci pošteno in z vnelo zavzemali za narodove gospodarske in kulturne pravice, ali, da govorimo popolnoma odkritosrčno, zdi se nam, da so bili premalo agilni. Podali so sicer mars kako interpelacijo in se — kakor je v goriškem deželnem zboru navada — z italijani tudi za kulisami in v odsekih spoprijemali, toda vse to ni imelo upeha, ne samo radi tega, ker je italijanska večina brezobzirno odklanjala vse zahteve, ampak tudi zategadelj, ker se vse slovenske akcije niso uprizorile v zbornici sami, v javnih sejah, tako da bi bilo o njih imelo zadostno sodbo javno mnenje. Vsaka manjšina koncentruje vse svoje delovanje na javne seje in to bi morali storiti tudi goriški slovenski poslanci, ker le to je pristopno javni kontroli in le to obvaruje vsako stranko nepravilne kritike.

Tudi naglašanje, da vlada ničesar ne stori, se nam ne zdi zadostno opravičenje. Koliko upliva ima vlada na Italijane, tega pač ne more nihče reči. V Trstu in v Istri ga nima prav nič in tudi v Gorici ga najbrž nima toliko, da bi se Lah v svojem boju za nadvlado hoteli nanjo ozirati, moralna podpora vlade bi ne zalegla dosti, tudi če bi je Slovenci postali deležni. Neumljiva pa nam je zahteva, naj stavi vlada razne predloge, kakršne si želé Slovenci. V deželnih zborih se vlada le jako redkokdaj oglasi s kakim zakonskim načrtom. Taki predlogi morajo priti ali iz deželnega odbora ali pa iz krogov poslancev. Doslej nismo opazovali, da bi se bili slovenski poslanci goriški posebno potrudili s konkretno formuliranimi, plodonosnimi predlogi, z konkretnimi načrti, da je vsa goriška deželna uprava jako zaostala, da že ne rečemo zanikrna. Samo sprožitev kake misli ne zadostuje.

Če se zdi slovenskim poslancem mogoča regulacija učiteljskih plač samo potom šolskega zaloga,

zakaj niso dotičnega načrta izdelali in ga sami predložili? Če bi ga bili z veliko zgovornostjo utemeljili in ga spretno zagovarjali ter branili proti napadom, bi se bile marsikomu odprle oči in če bi bili s svojim predlogom propadli, padel bi bil odij na laško stranko. Taka moralna zmaga zaleže veliko, ker moralnih porazov nobena stranka dolgo ne prenese.

Doslej so slovenski poslanci v goriškem deželnem zboru stali vsekako v temi, kakor bi se bali javne bitke. To bi se seveda ne smelo več zgoditi, če bi se vrnili v deželni zbor, kajti agilnost je prvi pogoj vsakemu uspehu opozicije. To smo videli za časa koalicije v državnem zboru, ko so Mladočehi bili popolnoma osamljeni, a so vendar strahovali večino in vlado in to smo opazovali v svoj čas v kranjskem deželnem zboru in tudi drugod.

Rekli smo že jedenkrat, da abstinenca ni imela nikdar in nikjer uspeha. To je doživel Rieger, do tega spoznanja so prišli sedaj tudi slovenski poslanci v Šleziji in se po želji zaupnikov pripravljajo na vrnitev v dež. zbor, da si razmerje mej njimi in mej nemško stranko nikakor ni tako ugodno, kakor v goriškem dež. zboru mej Slovenci in mej Lah, in do tega spoznanja pridejo gotovo jedenkrat tudi slovenski poslanci goriški, — da bi tedaj le ne bilo že prepozno!

Tekom zadnjega časa smo dobili mnogo dokazov za to, da želi velik del slovenskega ljudstva, da poslanci opuste abstinenco, ki je gotovo najprimitivnejši način opozicije in naj jo nadomesti s težavnejšim, a tudi uspešnejšim parlamentarnim bojem. Da ljudstvo to res želi, o tem se poslanci lahko hitro prepričajo. Skličejo naj shod zaupnih mož, kakor so to storili šlezjski poslanci tedni in na tem shodu se pokaže, da smo mi bili res tolmači slovenskega ljudstva na Goriškem, da ljudstvo želi, naj poslanci opuste abstinenco.

LISTEK.

Slikar.

Novela. — Spisal Juhani Aho.

Že s prvo sliko je obudil splošno senzacijo. Časopisi, kakor tudi ljudje so ga hvalili.

Slika je predočevala vaško sobo. Na koncu mize je sedel star mož ter pletel mrežo, poleg nje pa je klečala mlada deklica s knjigo v roki. Skozi prvo okno se je videl gozd jelk v zimski obleki in skozi drugo okno je sijalo solnce. Na tleh v sobi se je solnčil maček z napol zaprtimi očmi. Obraz starca in plavalasi otrok sta se mu jako dobro posrečila, se je reklo povsod. Tako, popolnoma iz finskega življenja vzeto in tako zdravo eliko se vidi le malokrat.

Posebno Finci so bili navdušeni za umotvor. Prvič je bil umetnik sam Fincec, drugič pa je vzel mladi slikar snov iz njihovega vsakdanjega življenja, katerega umetnik, kakor se vidi, res dobro pozna. Povsod se je govorilo o „Pletočem starcu“ in fotografije originala so se razširile v vse družinske alume.

„Vaš „Pletoči starci“ je nekaj brilantnega!“, tako so ga nagovarjali kamor je prišel. „Snov je namreč vzeta iz kulturne zgodovine našega naroda.“ — „Nas li kmalu zopet izneveradite z novim delom

v enakem genru?“ — „Kacega starega ribiča —!“ — „In kar nam je najbolj ugajalo, je čistost, nedolžnost vaše umetnosti — vsaka poteza v podobi nosi zvok finske priprostosti in v vaši naravi, zdi se nam, je naslikan dan sv. Janeza!“

Slikar, lep, postaven mladenič, je bil kmalu upeljan v družbinsko življenje Fincev v Helsingforsu. Hči visocega uradnika, dvornega svetnika, se je zaljubila v njega in on v njo. Zaročila sta se in zaročka je bila naznanjena v listih.

Stariši neveste, kateri so seveda imeli tudi smisel za umetnost — dvorni svetnik je bil člen umetniškega zavoda, — so bili očarani od bodočega zeta in še celo malo ponosni. Za nepremožnega mladeniča pa so prišli lepi časi. V poletnih mesecih je slikal na posestvu bodočega svojega tasta ter užival brezskrbno življenje. Kritika pa je trdila, da se njegova umetnost, katere bolj in bolj razmotriva ljudsko življenje, tudi z vsako novo sliko popolnuje. Vse njegove slike predstavljajo vaško naravo in so male in fine, dà, še celo idilične. Posrečilo se mu je pridobiti okus občinstva in kmalu je imel celo vrsto posnemačev.

Samo jedna njegovih slik ni zadovoljila niti estetike, niti publikuma. Naslikal je namreč morsko obalo, na kateri so stale ženske ter čistile perilo.

Časopisi pa so pisali nezadovoljne opombe o

sliki, ker kolena neke perice so bila „preveč visoko“ odkrita.

„Lahko bi bil pustil koleno pokrito“, je opomnil neki cerkven list ter omenil, da ni v tej realistični sliki nič duha ne sluha več o prejšnji plemeniti in prikupljivi razumnosti umetnika.

Slikar se je nad to kritiko jezil ter bil več dni slabe volje. Domišljeval si je namreč, da bodo prav to sliko pozdravljali kot velik napredek v njegovi umetnosti. Zatemnelo barvo na rokah, nogah in na nepokritih prsah ženskih je študiral marljivo ter se trudil z velikansko skrbnostjo, da se mu ta telesna barva posreči. Čutil je v sebi, da mora poskušati težje in resnejše naloge in ne čepeti vedno v samih idilah.

Takrat je prosil podporo za umetniško potovanje v Pariz ter jo tudi dobil. A bilo je mnogo takih, ki so javno izrekli, da mu to potovanje ne bo koristilo.

„Ako le ne izgubiš svojega idejnega nazarja“, mu je rekel dvorni svetnik; — „čuvaj se pred velikim uplivom francoskih realistov! Tako resničnega in tako idealnega umotvora kakor je bil tvoj „Pletoči starci“, bodeš težko še kdaj naslikal. Osebe, katerih sodbo visoko cenim, so izrekle jednake skrb in slutnje radi tvojih „peric“. — Vendar upam, da nas bodeš kmalu oprostil naših slutenj ter osramotil našo skrb.“

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 12. decembra.

Položaj na Ogerskem je tako zamotan, meglen in negotov, da ne more nihče reči, kakšen bode konec. Pavzo, katero je prinesla odgoditev parlamentovega zasedanja, hočejo porabiti za to, da izdado na volilce manifeste, ki se razširijo v tisočih in tisočih po vsej deželi. Opozicija agitira na vse kriplje, in kandidatura grofa Tisse se baje onemogoči na vsak način. Pristaši in nasprotniki so sicer složni v tem, da priznavajo grofu veliko sposobnost za predsedništvo zbornice, a opozicija smatra kandidaturu njegovo za izzivanje. Poleg I. podpredsednika odstopi baje tudi II. podpredsednik. Nekateri ogerski listi trdijo, da se ministerstvo vzlic naporu liberalne stranke nikakor ne vzdri.

Afera Dreyfus Picquart. „Agence Havas“ javlja, da se vojno sodišče, ki naj bi imelo obravnavo proti Picquartu, ne sestane 12. t. m., kakor je bilo spočetka določeno, ampak da se vsa obravnava odgodi dotlej, da se dovrši revizija Dreyfusove obsodbe. V zborničnih krogih se celo govori, da je vojni minister Freycinet sklenil sam odločiti, ali naj se Picquart izpusti. Revizionistični listi poročajo, da pride Dreyfus bržčas na Francosko, da ga konfrontirajo s stotnikom Lebrun Renaultom, o katerem se trdi, da je čul Dreyfusovo izpoved: kriv sem!

Klerikalni Karlisti. Proti sedaj vladajoči dinastiji hujskajo tudi nekateri redovniki in klerikalni krogi z vso silo ter žrtvujejo za don Carlosove agitacije ogromne svote. Vlada se je vsled tega pritožila v Rim, in papeški državni sekretariat je dal papeževemu nunciju v Madridu nova navodila, da naj posvari duhovništvo, naj se ne vtika v politiko, ampak naj stori vedno le svojo duhovensko dolžnost. Tudi ta opomin ne bo izdal mnogo!

Chamberlainov zadnji govor, kateri smo omenili v sobotni številki, je vzbudil v svetovnem časopisju splošno zanimanje. Vsi listi se bavijo z njim. „Kölnische Ztg.“ piše o približanju Francije in Anglije Nemčiji: Noben državnik, kateremu so izročeni interesi na srečo, bi ne odklonil takih predlogov. Toda Nemčiji se mora prepustiti, da se sama odloči v tem, kaj zahtevajo njeni interesi. Ne-porazumljenje izgine takoj, ko poskrbita obe državi, Anglija in Nemčija, zato, da ima angleška kakor tudi nemška trgovina jednako važna trgovišča. Odlučiti se mej Francijo in Anglijo nikakor ne bo težko Nemčiji. Vendar se tudi francoskih predlogov ne sme odkloniti, ako so ugodni svetovnemu miru, kateri je vzor členom trozveze.

Dopisi.

Iz akademičnih krogov, 10. decembra. (Malo odgovora gospodu dru A. M., piscu „Apologetičnih pogovorov“ v „Slov. Gospodaru“.) Znani slovenski bogoslovec in profesor dr. A. M. v Mariboru je priobčil v „Slov. Gospodaru“ pod naslovom „Kaj je katoliška cerkev za človeštvo storila?“ več apologetičnih člankov, v katerih se z veliko vnemo povdarjajo zasluge katoliške cerkve „za pouk, za napredek, za svetovno prosveto“. Člankom gospoda dra. M. bi se dalo prigovarjati le v toliko, da so jednostranski, ker se je pisec omejil na taka dejstva, ki se morajo le hvaliti. Ta omejitev je pri katoliškem duhovniku razumljiva, iz nje pa nikakor ne sledi, da ni v principih katoličanstva ničesar, kar se ne more hvaliti in da se ni v krščanski dobi pod pokroviteljstvom visokih cerkvenih dostojanstvenikov zgodilo ničesar, kar se ne da spraviti v sklad z napredkom in s svetovno prosveto, če se pod temi lepimi imeni ne skriva kaj posebnega, kar bi se dalo natančneje označiti kot „prava“ „krščanska“ prosveta in „pravi“ „krščanski“ napredek. Dandanes smo že daleč od one „naprednjaške“ dobe, ko se je kratko malo zavračalo in grdilo vse, kar se je rodilo v srednjem veku pod svetovno vladno katoliške cerkve, mej obraženci — da izraz rabimo v pregnantnem pomenu — ni več takih mogočnih „ateistov“, ki bi pri vsem, kar nosi priimek „krščansko“, vihali nosove in se zaničljivo smehljali. Moderno, pozitivistično svetovno naziranje nas uči ceniti vsak socialni ustroj zgodovinski in priznavati njegovo neizogibno potrebo in njegov pomen v gotovi dobi in v gotovih razmerah. Radi tega moderna znanost ne potrebuje nikakih „apologij“, te so ji popolnoma odveč, ker se vse, kar je bilo in kar je, samo za se, kot tako dovolj, da, najbolje zagovarja, oziroma obsoja. In baš započetniki pozitivizma, katerim ni nič bolj tujega, nego kaki teološko spekulativni sistemi, so nam naslikali v najživejših barvah veliko kulturno misijo krščanstva in njen pomen za obči razvoj in napredek človeškega rodu. Tem vsestranskim objektivnim in pravičnim sodbam mora pritrčiti vsakdo, kdor ne vidi v osebni ocenjevaljevi povoda dovolj, da zametuje tudi njegovo sodbo.

G. dr. A. M. je imel, če se ne motim, s svojimi članki namen, utrditi naše pobožno slovensko ljudstvo v ljubezni do katoliške cerkve in do njenih vzvišenih etičnih nauk. Taka namera in tako delo slovenskega duhovnika je hvalevreden, zopet to nimamo ničesar. Ne razumimo pa, kako naj se strinja s tako lepo namero ta-le passus: „Papeži so pa tudi gmotno vzdrževali mnogoštevilne višje šole, milijone so za nje žrtvovali. Podpore dobivali so revnejši dijaki samo od cerkvenih oblastij. Tudi štipendije, ki vzdržujejo sedaj na tisoče dijakov, so ustanova katoliške cerkve; Robert Sorbon, dvorni kapelan pobožnega francoskega kralja Ludovika IX., je ustanovil prve štipendije za ubožce na pariškem vseučilišču. Dijaki naj ne pozabijo, kdo je bil njih prvi dobrotnik!“ Zadnji stavek s klicajem je naj značilnejši. Friedrich Jodl piše na str. 337 (II. del) svojega dela: „Geschichte der Ethik in der neueren Philosophie“ tako le: „Relig öser Glaube und metaphysische Speculation haben ihren vollen nothwendigen Antheil an der Entwicklung unseres Geschlechts: sie haben die Stufe gebaut, auf welchen sich der Tempel des heutigen Wissens erhebt. Aber aus dem Danke, welchen wir ihnen als geschichtlichen Mächten zollen, darf man nicht, wie der Spiritualismus will, geistige Verpflichtungen für die Gegenwart ableiten.“ Ali ima morebiti gosp. profesor dr. A. M. s svojim apelom na dijake, da naj ne pozabijo, kdo jim je ustanovil štipendije, tudi kake „geistige Verpflichtungen“ v mislih? Kaj tacega bi morali tudi brez štipendij odločno odkloniti, če so pa baš štipendije poglavitni argument za to, da je taka zahteva opravičena, tedaj je to nad vse odijozna stvar, ki mora prouzročiti nasprotno od tega, kar si želi gospod pisec in z njim še marsikdo. In to smo hoteli povedati!

Akademicus.

Cesarjeva zahvala.

Njegovo ces. in kr. apostolsko Veličanstvo je blagovolilo najmilostiveje izdati nastopno svojerodno pismo:

Ljubi grof Thun!

Milost Vsemogočnega mi je podelila srečo, da sem doživel petdeseto obletnico tistega dne, ko sem zasedel prestol Svojih pradedov. Pobožnega srca sprejemam ta redki dar nebeški, in resno se oziraje nazaj na dolgo, usodepolno dobo, se zahvaljujem Božji previdnosti, da je rasla moč in veljava države, da je napredovala blaginja in prosveta Mojih narodov, s čimur so se poplačale skrbi Mojega poklica.

Dasi je moral preiti ta spominski dan brez hrupne radosti in brez svečanega sijaja, vendar za Mene ni ostal brez tihega veselja in čistega zadoščenja. Znova sem sprejel neštete dokaze presrčne udanosti, in na novo se je utrdila vez, ki veže Mene in Moj rod nerazdružno z Mojimi narodi.

V neštetihih dostojnih in ginljivih izrazih, ki so vzklikli naravnost iz svobodne volje ljubeče narodove duše, se je slavil spominski dan v vseh deželah, pred vsem v Mojem ljubljnem glavnem in stolnem mestu Dunaju.

Za najlepše čaščenje pa sem čutil, kako krasno se je razodevala dobrodelna ljubezen do bližnjega, najginljivejša in Mojemu srcu najdražja je bila udanost, da je nedogledna vrsta javnih združenj, zasebnih druščin in posameznikov rahločutno se oziraje na Moje želje in daleč presegajoč Moje pričakovanje, slavila ta dan s plemenitimi deli dobrotnosti, ki bodo še v daljnji bodočnosti delila siromakom v tiski in sili obilni blagoslov.

Vsem, ki so tako z dejanjem in z besedo, v ljubezni in zvestobi složno delovali, izrekam globoko ginjen Svojo cesarsko zahvalo. Jaz molim k Bogu Vsemogočnemu, da blagoslovi Moje zveste narode in jih obdari za vso tolažilno ljubezen, s katero so me obdajali v teh dneh svečanega spomina, in iskreno prosim Boga za milost, da vidim večer Svojega življenja ožarjen z neskaljeno srečo Svojih narodov.

Naročam Vam, da javno razglasite to Mojo zahvalo.

Franco Jožef s. r.

Na Dunaju, dne 8. decembra 1898.

Thun s. r.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. decembra.

— (Občinski svet) ima v torek, dne 13. dec. ob petih popoldne v mestni dvorani redno sejo. Ko bi se ta dan ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bode seja v sredo, dne 14. t. m. ob petih popoldne. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročila. 1. O prepustitvi nekoliko mestnega sveta na Barji v svrhu melioracijskih poskusov; 2. o namestitvi poljakega čuvaja v krakovskem in trnovskem logu; 3. o približnem denarnem uspehu mestne efektne loterije; 4. o pripoznanju nagrade dvema mestnima slugama; 5. o škontraciji mestne blagajnice dne 26. novembra t. l. IV. Finančnega in stavbnega odseka poročila o vlogi Josipine Selanove, hišne

posestnice na Starem trgu št. 28 glede odškodnine zaradi zazidane Starinarske steze. V. Stavbnega odseka poročila: 1. O prizivu Ivana Šuštaršiča proti naročilu, da ima odstraniti skladišče za smodnik; 2. o prošnji Ivana Godca, za prebivalno osir. uporabno privoljenje prostorov v njegovi hiši; 3. o stavbnem prostoru za zgradbo spomenika cesarju Francu Jožefu I.; 4. o prizivu Ilije Predoviča zaradi uporabe podstrešnih stanovanj; 5. o podelitvi stavbnega dovoljenja za zgradbo klonice pri mestni elektrarni; 6. o prizivu Ivana Globočnika v zadevi oken, pri njegovi tovarni; 7. o Karola Kavška prizivu proti podelitvi stavbnega dovoljenja Avg. Žabkarju na svetu ob Dunajski cesti. VI. Policijskega odseka poročila: 1. o organizatornem statutu za mestno policijsko stražo; 2. o disciplinarnem pravilniku za mestno policijsko stražo ter za mestne policijske agente in dedektive; 3. o izvršilnem predpisu, o službeni opravi in nabavi orožja za mestno polic. stražo v Ljubljani po §§ 12. in 13. organizatornega statuta; 4. o nasvetu občinskega svet. Jerneja Žitnika, da bi se razdelil trg za živila; 5. o prizivu peterih gostilničarjev v Vodmatu proti odredbi magistratovi glede dovoljenja plesnih veselic z godbo; 6. o zdravstvenem poročilu za leto 1897. in nasvetu mestnega fizikata gledé odredbe babiškega posla; 7. o magistratovem nasvetu, da se vpelje kolesarska pristojbina; 8. o prizivu občana A. Urača, da bi smela njegova baraka stati še tudi prihodnje leto. VII. Vodovodnega direktorija poročila o proračunu mestnega vodovoda za leto 1899. VIII. Občinskega svetovalca Josipa Kozaka samostalni predlog v zadevi postajališča v zvezi z nakladališčem za živino ob mestni klavnici. IX. Direktorija mestnega užitninskega zakupa poročila: 1. o položitvi varščine za užitninski zakup v trolejti 1899—1901; 2. o proračunu troškov mestnega užitninskega zakupa v letu 1899. X. Regulačnega odseka poročila o odkupnih ponudbah: 1. Ivana Grobelnika radi sveta, ki ga mestna občina prodaja od Peter Strelovega stavbišča; 2. Ivana Smrekarja, radi hiše št. 6 na Sv. Jakoba trgu; 3. Marije Turkove, posestnice na Radeckega cesti št. 3; 4. Orolava Dolenca, posestnika hiše št. 3 na Žabjeku; 5. Marije Zetinovichove na Kongresnem trgu št. 3; 6. Rozalije Jevnikarjeve na Tržaški cesti; 7. Mat. Paluse dedičev v Stiških ulicah; 8. Ivana Ahlina in Marjete pl. Farkaševe na Karlovški cesti; 9. Urš. Štupice v Kolodvorskih ulicah radi kupljenega sveta, na katerem je nekdanja Mihe Kozaka hiša na Sv. Petra cesti; 10. Ivana Bončarja v Ljubljani na Poljanski cesti hišna št. 22; 11. Vinka Vojeviča na Tržaški cesti; 12. Frana Štruklja v Dolgi ulicah.

— (Popravek.) K sobotni dnevni vesti „Deželni zbor kranjski“ popravljamo, vsled natančnejših pojasnil, došlih nam iz deželnega odbora, da se stvar ni sukala okrog kake vladne ponudbe, in da naše poročilo, da je deželni odbor tako ponudbo odklonil, ni odgovarjalo resnici. Vlada je samo, kakor že nekaj let, sem — opozorila deželni odbor, da naj se izreče, ali želi imeti kratko zasedanje deželnega zbora, ali ne.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Nobena drama v letošnji sezoni se ni igrala tako zaokroženo in vsestranski popolno, kakor izvrstna V. Leonova slika iz življenja, „Omikanci“. Glavne vloge so v rokah g. režiserja Inemana, gospe Polakove, gospe Danilove, g. Deyla, g. Verovškega in gđ. Ogrinčeve. Pri prvi predstavi je dosegla ta drama najslajnejši uspeh, nedvomno privabi tudi jutri mnogo narodnega občinstva v hram slovenske Talije.

— (Premijera „Sina“) rodbinske drame v 4 dejanjih, katero je spisal g. Eng. Gangl, se radi dobrodelnega koncerta, ki se bo vršil v petek, 16. t. m. in pri katerem sodeluje več odličnih tujih umetnikov, preloži na torek, 20. t. m. Intendanca hoče, da se vprizori to prelepo izvirno delo g. Gangla kar najpopolnejše, zato se porabi petek za generalno skušnjo „Sina“.

— (Slovensko gledališče.) „La Traviata“ je brezdvomno izmed najoriginalnejših najganljivejših in najmanj pretiranih oper Verdijevih. „La Traviata“ se nam zdi kot velika, pretresujoča, odkritosrčna pesem dveh nesrečno ljubečih src. V nji veje nov, tajni, otožni duh Verdijeve muze, ki je nežne lepote in nežnega značaja. „La Traviata“ je opera, ki se z jasno risanimi značaji zunanje bleska približuje igrokazu. Pred vsem se odlikuje „Traviata“ po jednostavnosti, ki se kaže posebnostno jasno v orkestru, kjer prevladuje v večini kvartet na lok; več arij se večkrat ponavlja, in pesem se

razvija v kratkih pasajah ter nima onega obsega, ki ga zahteva italijanski slog — Sobotna predstava pa je bila zlasti zanimiva radi nove Violete, katero je pela gđ. Štastna. Violeta je lepa par-tija, ki si pridobi simpatije vsega občinstva, ako jo izvaja dobra pevka in dobra igralka. Brezskrbnost in dobrosrčnost, ljubezen in trpljenje, vdanost in brepenenje po življenju ter bridka smrt v cveto-
 jih letih — to so konture Violetinega značaja. In vso to pestrobojnost njegovo je pogodila gđ. Štastna v vsakem — t. j. v pevskem in igralskem — oziru tako lepo, tako izborno, da ji moramo prav iskreno čestitati ter za ta nje obili trud, ki ga je imela z nastudiranjem svoje velike vloge, še posebe pohvaliti. Če pomislimo, da je v tej vlogi nastopila gđ. Štastna v soboto prvič in to kot začetnica, moramo se naravnost čuditi, da je dosegla tako vsestranski, tako popoln uspeh. Pela je jako korektno in v čistem soglasju z orkestrom, glas ji je zvenel močno in jasno zlasti v višjih tonih, milo in mehko v pianu in pianissimu. V srednji legi ji glas ni tako simpatičen nego v višini. A tudi to rahlo nadahlost bo opilila pridno in vztrajno šolanje. Gđ. Štastna nam je ugajala vseskozi, a kar presenetila nas je v zadnjem dejanju v prizoru, ko umira. Nje igra je bila tako realistiška, kakor da je rutinirana, izkušena igralka. Skratka: Violeta znači velik napredek in lepo bodočnost gđ. Štastne. Omenimo naj še to, da je imela gđ. Štastna jako lepe in ukusne toalete in da jo je občinstvo prav srčno aklamovalo s priznanjem in pohvalnim ploskanjem. G. Rasković je rešil lepo ulogo Alfreda izborno ter je bil tako v momentih nežne, presrčne ljubezni kakor v bipih jeze in maščevalnosti ter v trenutku največjega dušnega gorja toli izvrsten in v glasu realistiški, da smo bili preverjeni kako sam čuti in živi. Tako nam je vsotvaril Alfreda, ki si je pridobil simpatije vsega občinstva, katero je vrl mu pevcu prav srčno ploskalo. G. Noll je bil pošteni, George Germont, da si ga ne moremo misliti boljšega. Njegova uloga ni sicer velika, a nudi pevcu priliko, da je uveljavi ali vrže. To mislimo zlasti o njegovi pesmi, ki jo poje res prekrasno: „Ali te ne miče kraj . . . G. Noll je pel tako, da je napravil na občinstvo najgloblji vtisk in da je žel zanjo špeci-jalen aplavz. Druge vloge so neznatne, postranske. Flora Bervoix je bila gđ. Radkiewicz, baron Doupel je bil g. Fedyczkowski, Gaston g. Rus, doktor Grenville g. Kronovič in Anina gđ. Slavčnova. Vsi so bili izvrstni v igri in petju ter elegantni v toaletah. Sploh bi uspela opera popolnoma, da ni splaval po vodi zbor ci-gank v začetku drugega dejanja. Sicer je pel zbor krepko in živahno. Opero je vodil z znano spret-nostjo g. Benišek. Gledališče je bilo jako dobro obiskano. Občinstvo je bilo s ploskanjem jako rado-darno. Sobotna „Traviata“ je izmed onih opernih predstav, ki so v letošnji gledališki sezoni najbolj uspele. Želimo, da bi jo kmalu zopet uprizorili.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je jako neljub posel, da mora v Apihovem „Naš cesar“ (izdala za l. 1898. družba sv. Mohorja) popraviti besede, ki se berejo na 182. strani imenovane knjige. Naslednje so: „S pomočjo družbe sv. Cirila in Me-toda pa so zgradili (koroški rodoljubi) v sv. Ru-prtu poleg Velikovca lepo narodno šolo“. Vrstice naj se resnici na ljubo glase: „Z malo po-močjo koroških rodoljubov pa je zgradila družba sv. Cirila in Metoda v sv. Ruprtu poleg Velikovca lepo narodno šolo“. — Kdor ve le površno, v ko-liko težav in materialnih žrtev je potisnila uprav-ta šola družbo sv. Cirila in Metoda, ta se je do skrajnosti moral zgroziti ob onem toliko neresnič-nem, kot družbo sv. Cirila in Metoda žalečem iz-razilu.

— (Porotne obravnave.) Pretečeni petek bile so pri tukajšnjem delnem sodišču tri porotne obravnave. Pri prvi obravnavi bil je 28 let stari zidarski pomočnik Jernej Kržišnik iz Zaloga pri Polhovem Gradcu, obtožen hudodelstva zažiga in hudodelstva goljufije. Obtoženec je v noči od 29 na 30. oktobra letos v Lavrovcu nalašč zažgal slamo krito bajto črevljarja Raztresena; p.slopje, ki je bilo zavarovano le za 150 gld., pogorelo je do tal. Kržišnik je meseca oktobra posestniku Likarju iz-vabil 8 gld., češ, da ga pošlje zidar Ferlič po zi-darski zaslužek. Porotniki so vprašanja glede krivde soglasno potrdili in sodišče obsodilo je Kržišnika na deset let težke ječe, poostrene mesečno s postom ter trdim ležiščem v temni celici dne 30. oktobra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bil je hlapec Andrej Jerše iz Go-renje vasi obsojen na 18 mesecev težke ječe, ker je Ivani Brajc vrgel kamen v obraz ter je le-ta valed tega izgubila vid na levem očesu. — Pri zadnji obravnavi, ki se je vršila tajno, bil je 21 let stari žreblijski pomočnik Ivan Kordež iz Kroepe zaradi hudodelstva poskušnega posilatva obsojen na šest tednov zapor. S tem je zadnja letošnja porotna sesija končana.

— (Tujci v Ljubljani.) Tekom meseca no-vembra bilo je v tukajšnjih hotelih in gostilniških prenočiščih 2146 tujcev, torej 312 več kakor v istem mesecu lanskega leta.

— (Poskušeni samomor.) Včeraj zvečer okoli 1/9. ure skočila je blagajničarica J. K. na Bregu v Ljubljano. Baje jo je vroča ljubezen gnala v vodo,

katera pa jo je kmalu tako ohladila, da je začela upiti in klicati pomoči. Sanitetni vojak, Teodor Schmidt, ki je prišel po Bregu, usmilil se je ne-srečnice in jo potegnil na suho in odpeljal v njeno stanovanje.

— (Osebnosti.) Višji okr. komisar v Ko-čevju g. Leopold vitez R o t h je premeščen v Logatec, konceptni praktikant v Radovljici g. Edv. G r u m pa v Kočevje. — Avskultant g. dr. Edv. P a j n i č je imenovan sodnim pristavom v Velikih Laščah.

— (Ponesrečil) je tedaj v Fröhlichovi pivovarni na Vrhaiki zidar Jakob Jereb, kateremu je z višine 13 m padla opeka na glavo in mu pre-bila lobanjo. Jereb je še tisto noč umrl.

— (S Slapa pri Vipavi) se nam piše: Ce-sarska slavnost pričela se je pri nas, kakor drugod, 1. t. m. s slovesnim zvenenjem. Isti dan zvečer netil se je konec vasi kres mej streljanjem topičev. Naslednje jutro je že ob 4. uri veselo streljanje na-znanjalo slovesni dan. Ker je pri nas primeroma jako dosti bivših vojakov, zatorej so si poskrbeli trobca, kateri jim je naredil budnico, ter jih i potem vedno spremljal. Ob 8. zbrali so se dosluženi vo-jaki ter šli k županstvu po svetinje. Zanimivo je bilo videti precejšni oddelek, od 21letnega mlade-niča do 80letnega starčka, korakati pod cesarsko, nalašč v ta namen kupljeno zastavo. Poleg svetinj — katerih pa niso dobili vsi — pripela je gospa županja slednjemu tudi šopek. Ob 9. uri je bila slovesna sv. maša. Popoldne povabil je vse doslu-žene vojake gostoljubni g. župan, Ferd. Malik, na kozarec vina. Po večernicah je bil obhod po vasi. Šolska mladina se je primerno zabavala. Dosluženi vojaki so zvečer priredili zabaven večer, pri kate-rem je bila še nekakšna bakljada. V drugi gostilni so se zbrali pevci, večina občinskih odbornikov in drugih občanov z jako popularnim in splošno pri-ljubljenim županom, kateremu je izreči zahvalo za vsestransko podporo.

— (Občina Sv. Lovrenc na Dravskem polju) je vložila na podlagi jednoglasnega sejnega sklepa prošnjo za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani.

— (Velikonemške demonstracije v mestni župni cerkvi v Ptuj) se pridno nadaljujejo. Pro-povedi patra Abela se kar cedijo nemško-narodnega šovinizma. V petek je v svoji večerni „propovedi“ mej drugim patetično klical: „Wien ist deutsch und muss deutsch bleiben!“, nadalje je hvalisal staro-germanske običaje v obitelji, po kojih je baje vsaka obitelj imela sv. pismo doma kot dušno hrano in končal je svojo kapucinado s Bismarkovim izrekom: „Wie Deutsche fürchten Gott und sonst nichts auf der Welt“. Razun tega pa ima mož tudi veliko samodopadljivosti. Trdil je mej drugim, da je nje-govo osemletno delovanje in prizadevanje na Dunaju pripomoglo do tega, da sedaj ob petkih najemnik dunajske gostilne „zum Michaelikeller“ speča po 113 klg. rib, dotim jih je pred njim navadno pro-dal samo nekaj kil. Ptujski prusofili so seveda vsi vznešeni in ponosni; veselost in gibanje, ki navadno mej propovedjo tega jezuita vladata v napolnjeni cerkvi, sta dokaz, da občinstva ne navdaja duh ju-bilejne in adventne nabožnosti, da ga ne prošinja nauk Izveličarja, ki je ravno o Božiču najpriklad-nejši in se glasi: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“. Nekateri sma-trajo te propovedi kot politično agitacijsko sredstvo — in ti menda zadenejo pravo — drugi smatrajo te prizore kot nadomestek gledaliških predstav; neki c. kr. uradnik je Slovencu, ki se je nad tem bujskanjem iz lece pritoževal, prav cinično odgo-voril: „No, kaj hočete; ta mož (p. Abel) pridiguje za nas Nemce, ne pa za Vas“. Bojimo se, da knezo-škof Mihael kakor tudi prešt ptujski, g. Fleck, ki je bil baš sedaj odlikovan z redom železne krone, ne bodeta posebno vesela učinka, ki ga zapusté te ekstravagantne propovedi jezuita p. Abela; morda se bodeta še kesala z Götthejevim mojstrom: „die ich rief, die Geister, die werd' ich nun nicht los“. Odkrito se naj pove, da so ptujski Slovenci nad takim izzivanjem ogorčeni in skrajno nejevoljni, to tem bolj, ker naši slovenski propovedniki v tem stilu nikdar ne — propovedujejo. Kak hrup in kak vriš bi zagnali Nemci, če bi na primer v ptujski cerkvi čestitih očetov minoritov kdo v tem slogu fanatizoval poslušalce. Seveda: duo cum faciunt idem — non est idem! Toliko pa rečemo g. knezo-škofu Mihaelu kakor tudi prečastitemu gosp. proštu ptujskemu: Jubilejna in adventna pobožnost nima s takimi nemškonarodnimi provokacijami patra Abela čisto ničesar opraviti. To je navadna profanacija priž-nice in duhovskega talarja. Ptujski mestni očetje so seveda skrajno veseli in zamaknjeni v tega politič-nega agitatorja. Menda pričakujejo, da bode pater

Abel pokojnega kneza Bismarcka kar na lastno pest kanoniziral. Škoda, da je ta ljubi knez Bismarck že preminul, kajti mestni odbor bi gotovo sklenil živemu Bismarcku poslati nov srebrn bokal, na njem pa vdolbeti ne samo mestni grb, ampak tudi ptuj-sko prošnjo in župno mestno cerkev z famoznim Abelom vred, ki je na leci prav drastična figura. Zoano je itak že, da v nekaterih ptujskih nemčur-skih rodbinah visi Bismarckova podoba na posebnem mestu, kakor v kakem svetišču, in da gori pred to podobo — večna luč, prav tako kakor v mestni cerkvi. No, uprav v par dnevih bodo v Ptuj otvo-rili novo razsvetljavo z vodnim plinom; slava večna — Bismarcku; sedaj bo še njegova slika razsvet-ljena. Mi trezno misleči Slovenci pa bi le želeli, da bi valed nove vodne plinove razsvetljave tudi ne-tere višje glave v Ptuj pridobile več — luči.

— (S Huma pri Ormoži) se nam piše: Po-vodom cesarjevega jubileja so se 1. decembra zvečer prižgali vrh hriba kresovi, razsvetlila šola in zvonik, kar je daleč po Štajerskem, Hrvaškem in Medji-murskem pričalo o udanosti in zvestobi tukajšnjih prebivalcev do cesarja. 2. decembra se je vršila v okoličani šoli slavnost za šolarje, ki so bili že obdarovani ali s spominsko knjižico o cesarici ali s cesarjevimi podobami. Dne 3. decembra je bila v podružni cerkvi slovesna zahvalna maša.

— (Točna pošta.) Dne 22. septembra t. l. bilo je v Gorici na pošto oddan list z natančnim slovenskim naslovom: „I. I. Sv. Lovrenc pri Ptuj“. Ta list je valed neznanja slovenskega je-zika poštinih uradnikov potoval po raznih krajih in dne 7. decembra srečno prišlo adresatu v roke. Ne moremo se načuditi, da v Gorici ne vedo, kje je Ptuj, ko vendar dobajajo pisma pod tem imenom z Dunaja, iz Prage in celo iz Švice je že redno došlo pismo, ki je imelo samo ime Ptuj brez nemškega „Pettau“. Zavitek nesrečnega lista je priložen.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 12. decembra. Nekateri tukajšnji listi poročajo, da sta dalmatinska pravaša Perić in Trumbić izstopila iz „Slovsanske kršč. nar. zveze“, kar pa ni resnično.

Dunaj 12. decembra. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy je prišel včeraj sem. Najprej se je posvetoval s Kallayem. Po za-priseženju hrvatskega ministra Cseha je bil pri cesarju v 1 1/2. uri trajajoči avdijenci. Banffy je bil z uspehom te avdijence jako zadovoljen in se je izrazil, da je cesar odobral njegovo prestopanje in ga vzpodbujal, naj vztraja. Banffy je dobil plin poučev ter ne misli niti na pre-ložitev zasedanja niti na razpust zbornice. Do 17. t. m. odrejena preložitve zasedanja ima samo namen, dobiti časa, da se liberalna stranka zjedini glede volitve predsedništva. Predsednik postane najbrž posl. Talliani. Banffy je po avdijenci konferiral z grofom Goluchowskim in z grofom Thunom, s katerim je baje dogovoril ohranitev statusa quo, dokler se nagodba ne dožene parlamentarnim potom. Končno je ob-iskal nemškega poselnika grofa Eulenburga, da ga informira o Kossuthovi interpelaciji glede trozveze.

Dunaj 12. decembra. Kakor znano, je bila vlada v varstvo avstrijskega poslaništva v Pekinu poslala ladjo „Frundberg“ na Kitaj-sko. Ker ta ne zadošča, pošlje mesto nje kri-žarko „Elizabeto“.

Zadar 12. decembra. Včeraj zjutraj ob 5. uri 30 m. je bil v Spletn in v okolici pre-cej močan potres.

Budimpešta 12. decembra. Poroča se, da je cesar Banffyju pri včerajšnji avdijenci izrekel svoje popolno zaupanje. Dejal mu je neki: „Vztrajajte na svojem mestu, jaz vztrajam pri Vas“ in dodal, da je argumentom z ulice žrtvoval pač Badenija, ker pa to ni imelo no-benega vspeha, da ne stori nikdar več jednake žrtve.

Budimpešta 12. decembra. Szilagy je izstopil iz liberalne stranke.

Pariz 12. decembra. „Agence Havas“ beleži govorico, da je Dreyfus danes bil pri-peljan v Pariz, a dostavlja, da ta vest ni resnična.

London 12. decembra. Poroča se, da misli car nameravati mirovno konferenco z ozirom na svetovni položaj sklicati ne kakor je bilo iz prva določeno že sedaj, ampak šele v primernejšem času.

so vzorni v konstrukciji in izdelavi, nedoseženi v naglosti šivanja in trpežnosti in lepoti šivi. Singer-jevi šivalni stroji so neprecenljivi v gospodinjstvu, neobhodno potrebni za obrtnike in so zato najboljše in

Novi Singer-jevi Central-Bobbin in V. S. rodbinski šivalni stroji so najpopolnejše, kar je izdelala moderna tehnika za domačo rabo. Tečejo najlažje in najmirneje, se jako lahko gonijo in so nepreprečni za vsa v gospodinjstvu potrebna dela, kakor za

slikanje z iglo, vezenje vrvic in monogramov, del z otilni robom in predrtih del. Smirna-vezenje itd. — Brezplačen pouk tudi v umetelnem vezenji. — Zaloga svile za vezenje v veliki izbiri barv.

Singer-jevi šivalni stroji

najkoristnejše Božično darilo.

Vedno rastoči promet, odlikovalna priznanja prve vrste na vseh razstavah, nad 40 letni obstanek tovarne in svetovni glas, ki so si ga pridobili naši stroji, nudijo najgotovješo in najpopolnejšo jamstvo za njih dobroto. (1924)

moderno umeteljno vezenje,

Singer Co. deln. družba.

Prej firma: G. Neidlinger.

Gradec:

Sporgasse št. 16.

Celovec:

Burggasse št. 19.

Ljubljana:
Sv. Petra cesta št. 6.

Štev. 35. Doželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 897.

Začeta vstopnica!
V torek, dne 13. decembra 1898.

Omikanci.

Slika iz življenja v treh dejanjih. Spisal Viktor Leon. Režiser g. Rud. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.8. uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. decembra: Frančiška Michel, uradnega sluge vdova, 80 let, Slomškove ulice št. 12, mrtvoud.

Dne 9. decembra: Alojzij Škerjanc, posestnikov sin, 17 mesecev, Opekarska cesta št. 48, davica.

V deželni bolnici:

Dne 7. decembra: Ivan Pečar, dninar, 68 let, srčna hiba in splošna vodenica.

Dne 8. decembra: Ivan Dovč, črevljar, 38 let, jetika.

Dne 9. decembra: France Kocijan, dninar, 58 let, ledvični kamen.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
10.	9. zvečer	747.0	1.8	sl. jug	megla	
11.	7. zjutraj	746.3	-0.4	sl. jvzh.	megla	1.0
	2. popol.	745.9	0.3	sl. jzah.	megla	
	9. zvečer	746.9	-0.5	sl. jug	megla	
12.	7. zjutraj	746.7	-1.7	sr. zahod	megla	0.0
	2. popol.	744.9	-0.1	sl. jzah.	megla	

Srednja temperatura sobote in nedelje 2.3° in -3.3°, za 3.3° in 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 12. decembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	10
Avstrijska zlata renta	120	10
Avstrijska krona renta 4%	101	20
Ogerska zlata renta 4%	120	10
Ogerska krona renta 4%	97	65
Avstro-ogerske bančne delnice	913	—
Kreditne delnice	359	10
London vista	120	70
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	07 1/2
20 mark	11	80
20 frankov	9	56 1/2
Italijanski bankovci	44	40
C. kr. cekini	6	70

Učenec

14 let star, ki je dovršil 4. razredno ljudsko šolo, se vzprejme takoj v trgovino z mešanim blagom Janko Puhek-a v Črnomlju. (1923-1)

Mlad trgovski pomočnik

želi svojo službo premeniti. 1921-1
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod
Mestni trg št. 8
v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od	4 gld.	— kr.	naprej
Srebrne cilindar-remontoir ure od	6	—	—
Srebrne damске remontoir ure od	7	—	—
Srebrne remontoir ure s srebrnim pokrovom od	10	—	—
Srebrne remontoir ure na sidro od	10	—	—
Srebrne remontoir ure s 3. srebrnim pokrovom od	10	50	—
Zlate damске remontoir ure od	14	50	—
Zlate remontoir ure za gospode od	28	—	—
Zlate remontoir ure za gospode z dvojnimi pokrovom od	38	—	—
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni	9	—	—
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od	13	—	—
Ure na nihalo z bitjem četrtink od	27	—	—
Budilke od	2	—	—
„Schwarzwalder“ z bitjem pol ur od	3	—	—

Za dobro blago in za dela se jamči.
Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.

Za morebitne potrebnosti se najbolje priporoča

z veselošpovanjem (808-43)

Franc Karol Rudholzer.

Debitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riž, makarone, delicatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 50 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krómarmem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljem rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kuph., da se ne bojim konkurence. (637-33)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Frances co šte 6

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiš, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selsthal v Ausse, Solnograd; des Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selsthal v Solnograd; des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; des Selsthal v Solnograd, Lenz - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Brezenc, Curih, Genevo Paris; des Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Mečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Brezenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenz-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta iz Mečevje. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. sveder., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Mlad trgovski pomočnik

se vzprejme v trgovino z mešanim blagom v mestu na Kranjskem. (1922-1)

Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Notar

na Spodnjem Štajerskem išče v vseh notarskih in tudi tožbenih zadevah izurjenega, slovenskega in nemškega jezika zmožnega

koncipijenta.

Vstop takoj, plačilo po dogovoru. — Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (1925-1)

Kaj je polysulfín?

Polysulfín (perilovec) je po natančnih poskusih edino tkanini neškodljivo pralno sredstvo, katero nesnaga samostojno od perila loči in ob enem brez smrada destilira. Cena zavitka 15 kr., odprtega 34 kr. kilo. V trajnosti perila se kaže priredje. Dobiva se v vseh dobro založenih specerijskih prodajalnicah; tovarniško zalogo za Kranjsko imata

Kavčič & Lilleg

v Prešernovih ulicah.

Št. 42825

Razglas.

Podpisani mestni magistrat daje na znanje, da se bode

dne 13. decembra letos

ob uradnih urah vršila

prostovoljna javna dražba 157 žakljev brinja v skladišču južnega kolodvora.

Pričetek licitacije bode ob 9. uri dopoldne, kupljeno blago bode takoj plačati in odstraniti.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 8. decembra 1898.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

(1920-2)

Razglas.

Št. 42493

Podpisani mestni magistrat daje s tem na znanje, da se bode vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dne 29. novembra letos

od 15. t. m. naprej

prodaja drv premostila

ces. Jožefa trga odnosno Poljanskega nasipa na Št. Jakobski trg

in nadalje le na tem trgu dopuščala.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 5. decembra 1898.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.